

Република Србија
Привредни апелациони суд
9 Пж 2090/14
08.05.2014. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Снежане Марић, као председника већа, судије Татјане Ђурице и судије Ђорђа Јовановића, као чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа Немања Мандић, адвокат из Београда, Братства и јединства 38, против туженог КМГ „Трудбеник“ АД у стечају из Београда, Булевар Краља Александра 79, кога заступа Михајло Срдић, адвокат из Београда, Курсулина 22, ради дуга, вредност спора 194.665,00 динара, а одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду 22 П 8777/13 од 05.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду 22 П 8777/13 од 05.02.2014. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Ожалбеним решењем Привредног суда у Београду 22 П 8777/13 од 05.02.2014. године у ставу I настављен је поступак из прекида, а у ставу II одбачена је тужба тужиоца.

Против наведеног решења жалбу благовремено подноси тужилац преко пуномоћника, због битних повреда одредаба парничног поступка, те због погрешне примене материјалног права, па у смислу образложених жалбених навода предлаже да другостепени суд ожалбено решење укине.

Испитујући основаност жалбених навода у границама одређеним одредбом чл. 372. Закона о парничном поступку, другостепени суд налази да је жалба жалиоца основана.

Ожалбено решење донето је уз битну повреду из одредбе чл. 361. ст. 2. тач. 12. Закона о парничног поступка те уз погрешну примену одредбу чл. 90. и 92. Закона о стечају.

Из списка произлази да је у парничном поступку који се међу парничним странкама водио пред Првим основним судом у Београду дана 16.07.2012. године тужилац обавестио суд да је над туженим отворен поступак стечаја, да је пријавио своје потраживање, да му је наведено потраживање оспорено. Имајући у виду наведено, предложио је прекид поступка, а истовремено опреза ради захтевао да се предмет уступи надлежном суду, а да се поднесак третира као предлог за наставак поступка. За овим, решењем 16 П 1643/12 од 03.09.2012. године Први основни суд у Београду прекинуо је поступак услед наступања правних последица

отварања поступка стечаја а по правноснажности наведеног решења донео решење од 31.01.2003. године којим се огласио стварно ненадлежним, а спис доставио првостепеном Привредном суду у Београду, као стварно надлежном суду. Привредни суд у Београду је својим решењем од 12.04.2013. године наставио поступак из прекида, затим одбацио тужбу будући да тужилац није преиначио тужбу постављањем утврђујућег уместо обавезујућег. По жалби тужиоца, решењем Привредног апелационог суда 10 Пж 4851/13 од 07.11.2013. године, укинута је решење Привредног суда у Београду 11. П 2116/13 од 12.04.2013. године је укинута, из разлога што је првостепени суд усвојио предлог за наставак поступка без да је претходно испитивао постојање услова из одредбе чл. 90. Закона о стечају и без испитивања да ли је у моменту када је првостепени суд наставио поступак тужени уопште имао упут на парницу и у вези са тим могућност да преиначи тужбени захтев.

У поновљеном поступку првостепени суд је одржао рочиште дана 21.01.2014. године. Из садржине записника са рочишта од 21.01.2014. године проистиче да је тужилац тврдио да је преко поште дана 30.04.2012. године поднео суду поднесак којим је уредио тужбени захтев, да по констатацији да се наведени поднесак не налази у списима суд је извршио увид у примерака истог поднеска тужиоца те закључио да јесте послат првостепеном суду али уз позив на бр. 48 Ст 3447/2011. За овим је првостепени суд донео решење да се рочиште не одржи, како би утврдио када је тужилац примио закључак којим је оспорено потраживање. Након тога, дана 03.02.2014. године тужилац је доставио суду доказ о томе да је поднесак препорученом пошиљком послао првостепеном суду 02.05.2013. године, односно пре истека рока од 8 дана који се рачуна од дана пријема закључка, односно 24.04.2013. године. Првостепени суд је донео ожалбено решење, тако што је наставио поступак из прекида, а затим одбацио тужбу, наводећи да у року од 8 дана по пријему закључка којим је оспорено потраживање тужилац није уредио тужбу преиначењем захтева. Ценећи чињеницу да је тужилац уређени поднесак поднео али са означањем броја стечајног списка, првостепени суд наводи да то није релевантно будући да није поднет у предметном поступку а пропусти које странка и њен пуномоћник чине морају имати своје процесне последице.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда не може се прихватити. Навод првостепеног решења да суд није примио поднесак којим је уређен тужбени захтев контрадикторан је наводу да је такав поднесак примљен али уз погрешан број предмета.

Не може се прихватити став првостепеног суда да није утицаја то што је тужилац поднео поднесак којим предлаже наставак поступка са уређењем тужбеног захтева али са погрешним бројем предмета. По налажењу овог суда само чињеница да је означен број стечајног предмета, уместо дотадашњег броја парничног предмета, а уз тачно означање суда коме је прослеђен поднесак странака, не чини наведени поднесак неуредним будући да се по њему и као таквом могло поступити. Ово стога што према одредби чл. 92. Закона о парничном поступку, тужилац је у предлогу за наставак поступка у обавези да преиначи тужбу постављањем утврђујућег тужбеног захтева, а према одредби чл. 100. ст. 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), поднесци морају бити разумљиви и морају садржавати све оно што је потребно да би се по њима могло поступити, а нарочито означање суда, име,

презиме и назив фирме односно боравиште и седиште странака и њихових заступника и пуномоћника, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца. Одатле проистиче да не навођење броја предмета, уколико се ради само о таквом недостатку, не чини поднесак таквим да се по њему не може поступати.

Поред наведеног првостепени суд уопште и не даје образложење због чега сматра да се поднесак тужиоца којим је преиначио захтев није уредно предат, иако је одредбом чл. 101 ст. 1 прописано да се поднесци предају суду што је и учињено, одредбом чл. 100 ст. 2 садржина коју поднесци нарочито морају имати а којом није обухваћен број предмета, те је остало нејасно шта је то што је спречило суд да по таквом поднеску тужиоца поступи.

Следом наведеног ожалбено решење је применом одредбе чл. 387 тач. 3 Закона о парничном поступку укинута.

Имајући у виду наведене примедбе, у поновном поступку првостепени суд ће увидом у стечајни спис 48 Ст 3447/2011 утврдити поуздано и на јасан начин шта је садржина поднеска за који је на записнику са одржаног рочишта 21.01.2014. године утврдио да је тужилац поднео, па ценећи предлог односно изјаву тужиоца из наведеног поднеска утврдити да ли се ради о поднеску који по својој садржини представља поднесак упућен на парнични предмет или не и у вези са тим да ли је тужилац благовремено захтевао наставак поступка преиначењем тужбеног захтева, па ће за своју одлуку дати јасне и образложене разлоге.

Нова одлука биће на закону заснована.

ТЂ/ЈВ

Председник већа – судија
Снежана Марић, с. р.

За тачност отправка,